

2016/AR/332 - In de zaak van:

DESNOUEN Björn
 wonende te ~~8980 Bésène, Vullewasstraat 58~~ 27,

appellant,

hebbende als raadsman mr. VERPLANCKE Caroline, advocaat te 8300 KNOKKE, Herenweg 21

tegen

HOUVENAGHEL Filip, advocaat, met kantoor te 8970 POPERINGE, Deken de Bolaan 57
 optredend in zijn hoedanigheid van curator van het faillissement van de BVBA DESNOUEN
~~Björn~~, met zetel te 8990 POPERINGE, Vullewasstraat 58 – KBO nr. 0473.0878.806, hierbij
 aangesteld bij faillissementsvonnis van de rechtbank van koophandel te Ieper dd. 08 juli
 2014

geïntimeerde,

wijst het hof het volgend arrest:

Partijen werden ter terechtzitting gehoord in hun middelen en conclusies, alsook werden
 hun stukken ingezien.

1.

Bij verzoekschrift, neergelegd op 19 februari 2016, heeft appellant hoger beroep ingesteld
 tegen het vonnis van 7 december 2015 op tegenspraak gewezen door de 2de kamer van de
 rechtbank van koophandel te Gent, afdeling Ieper (A/15/00052).

Een exploit van betekening ligt niet voor.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Feiten en procedure in eerste aanleg

2.

De heer Björn DESNOUEN (hierna: "appellant") was de zaakvoerder van de BVBA DESNOUEN
 BJÖRN, met zetel te 8980 Bésène, Vullewasstraat 58 en ingeschreven in de KBO onder het
 nummer 0473.0878.806.

Bij vonnis van 8 juli 2014 van de rechtbank van koophandel te Gent, afdeling leper, werd de BVBA ~~DE NIEUWE BOM~~ failliet verklaard, waarbij mr. Filip Houvenaghel als curator werd aangesteld (hierna: "geïntimeerde q.q." of "de curator").

Op 18 september 2014 stelde de curator appelland aangetekend in gebreke tot betaling van 72.962,50 EUR, verschuldigd op basis van een openstaande rekening-courant.

Via zijn raadsman betwistte appelland de vordering op 16 oktober 2014 en vroeg aan de curator om verdere stavingstukken voor te leggen. Deze stukken werden op 19 november 2014 overgemaakt. Op 18 december 2014 drong de curator nogmaals aan op betaling.

Bij inleidende dagvaarding, betekend op 8 januari 2015 en in latere conclusies, vorderde de curator de veroordeling van appelland tot het betalen van 72.962,50 EUR in hoofdsom, meer 742,12 EUR intresten, hetzij 73.704,62 EUR, meer de gerechtelijke intresten op 72.962,50 EUR, meer de gedingkosten.

Appelland verzocht tot voorlopige opschorting van de procedure (art. 736 Ger.W.) ter mededeling van alle stukken en, zo nodig, de curator conform de art. 871-877 Ger.W. te verplichten alle boekhoudkundige stukken mede te delen.

In ondergeschikte orde vroeg appelland de vordering van de curator te verminderen met 25.350,00 EUR (zijnde het loon uitbetaald in 2012 aan hem en Nele Spaens en geboekt op de R/C), met 9.807,45 EUR (bedragen op de R/C geboekt zonder enige omschrijving), met 4.593,83 EUR (vergoeding voor zijn prestaties als vertegenwoordiger van de gefailleerde tijdens de periode van verkoop/plaatsing van zonnepanelen), met 947,35 EUR (ereloon advocaat, kosten lastens de vennootschap), met 15.304,77 EUR (contante ontvangsten op R/C geboekt i.p.v. op kasrekening), met 7.762,48 EUR (kostprijs omvormers) en met 2.929,41 EUR (kostprijs inrijpoort eigendom van de vennootschap).

Appelland formuleerde een tegeneis ertoe strekkende de opname te bevelen in het gewoon passief van het faillissement van een schuldvordering van 37.451,61 EUR uit hoofde van achterstallig loon voor de jaren 2012, 2013 en 2014, te verminderen met het uitbetaalde loon voor de boekjaren 2013 en 2014. Appelland verzocht om compensatie toe te staan van hoofdeis met de tegeneis, minstens de tegeneis provisioneel vast te stellen op 1,00 EUR.

Bij het vonnis a quo van 7 december 2015 veroordeelde de eerste rechter appelland tot betaling van 73.704,62 EUR, meer de gerechtelijke intresten op 72.962,50 EUR vanaf de dagvaarding tot de algehele betaling, meer de dagvaardingskosten.

Procedure in hoger beroep

3.

Het hoger beroep werd ingesteld door de oorspronkelijke verweerder. Appellant stelt:

- 1). m.b.t. het voorleggen van de boekhouding door de curator :
 - o voor het geval de curator zijn vordering baseert op een boekhouding en stelt over de boekhouding te beschikken, moeten de boekhoudkundige stukken worden voorgelegd, zo niet worden de rechten van verdediging van appellant geschonden evenals artikel 736 ev. Ger.W.;
 - o in geval van faillissement moet de curator onmiddellijk overgaan tot verificatie en verbetering van de balans van de gefailleerde en, wanneer er geen balans werd opgemaakt of neergelegd, moet de curator een balans (laten) opmaken (artikel 54 Faill.W.);
 - o geïntimeerde q.q. is voorbijgegaan aan de bepalingen van artikel 54 Faill.W., er is op zijn minst onduidelijkheid over de samenstelling van de rekening-courant en de stukken liggen niet voor;
 - o in hoeverre kan een vordering gestaafd worden door een boekhouding als men zelf stelt dat men niet over een boekhouding beschikt;
- 2). m.b.t. het loon voor de zaakvoerder:
 - o ondanks de statuten bepalen dat het zaakvoerdersmandaat kosteloos is, blijkt uit de rekeninguittreksels, uit het feit dat appellant sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd was, uit de goedgekeurde jaarrekeningen, de door curator neergelegde stukken en uit de fiscale aanslagen dat er op regelmatige wijze loon werd uitbetaald aan appellant;
 - o een vergoeding voor een zaakvoerder, anders dan loon, wordt niet geboekt in rekening-courant;
- 3). m.b.t. de rekening-courant:
 - o het bindend karakter van de jaarrekening is niet absoluut, waar aan bepaalde boekingen dewelke een invloed hebben op de samenstelling van de R/C (zoals een boeking van de lonen in strijd met het boekhoudrecht, boekingen zonder enige omschrijving), wijzigingen kunnen worden aangebracht;

- o een loon als vergoeding voor het zaakvoerschap kan nooit als een persoonlijke schuld van de zaakvoerder t.a.v. de vennootschap worden gekwalificeerd, dit zou in tegenspraak zijn met het boekhoudrecht, met het principe van de continuïteit van de boekhouding, het tegendeel blijkt uit de door de zaakvoerder verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen en personenbelasting;
- o voor 2013 en 2014 liggen er geen goedgekeurde jaarrekeningen voor alsook niet alle boekhoudkundige stukken;
- o contante ontvangsten moeten op een kasrekening worden geboekt en niet in R/C;
- o er moet worden nagegaan om welke redenen de kostprijs voor omvormers die werd doorgerekend aan de klant, op de R/C werd geboekt alsook de kost voor het plaatsen van een inrijpoort aan de eigendom van de vennootschap.

Appellant vordert dan ook de vernietiging van het bestreden vonnis en om de oorspronkelijke hoofdeis ongegrond te verklaren, gedingkosten lastens de curator.

De curator besluit tot de onontvankelijkheid van het hoger beroep (zonder enig argument van onontvankelijkheid op te werpen), minstens tot de ongegrondheid ervan. Hij vordert de integrale bevestiging van het bestreden vonnis. In *uiterst ondergeschikte* orde vraagt hij de rechtsplegingsvergoeding te herleiden tot het minimum.

Voor een uiteenzetting van de grieven en argumenten van partijen in hoger beroep, kan verwezen worden naar de beroepsakte en hun syntheseconclusies.

Beoordeling

4.

Uit de goedgekeurde jaarrekening van 2012 blijkt een R/C ten voordele van de vennootschap van 58.163,42 EUR (stukken 1-3 curator). Deze R/C liep in de boekjaren 2013 en 2014 verder op. Dit blijkt uit de interne jaarrekeningen zoals door het boekhoudkantoor opgemaakt en gestaafd door de detail (stuk 6 curator).

Op 31 december 2013 bedroeg de R/C een bedrag van 64.643,28 EUR (stuk 4 curator) en op 31 december 2014 de som van 72.962,50 EUR (stuk 5 curator).

Omtrent de R/C verhouding zoals opgenomen in de jaarrekening van 2012 kan geen betwisting bestaan, gezien deze jaarrekening werd goedgekeurd op de algemene vergadering van 13 mei 2013 (stuk 1 curator).

De opname van de vordering van de vennootschap op een zaakvoerder in een jaarrekening,

┌ PAGE 01-00000881742-0005-0010-01-01-4 ┐

goedgekeurd door de zaakvoerder en de algemene vergadering, levert bewijs op tegen deze zaakvoerder (Gent 17 december 2012, *RAGB* 2014, 328).

Indien de zaakvoerder van oordeel was dat de rekeningen niet correct waren, dan mocht hij niet overgaan tot goedkeuring en ondertekening ervan (Gent 4 april 2001, *TBH* 2002, 14).

Eens de jaarrekening is goedgekeurd wordt zij een akte uitgaande van de vennootschap. Vennoten, bestuurders of zaakvoerders en derden kunnen zich vanaf dat moment op de neergelegde en goedgekeurde jaarrekening beroepen om het bewijs te leveren van schuldvorderingen of schulden ten bate en ten laste van de vennootschap.

Het verder oplopen van de jaarrekening blijkt uit de interne balansen voor 2013 en 2014 en wordt in detail weergegeven in stuk 6 van de curatele, nl. de historiek van de algemene rekening. Deze boekhoudkundige bescheiden werden opgesteld Ingevolge de stukken die door de zaakvoerder (appellant) zelf waren overgemaakt aan de boekhouder en kunnen dus niet betwist worden.

5.

Ten onrechte stelt appellant dat zijn rechten van verdediging zijn geschonden, omdat hij niet over alle boekhoudkundige stukken en bescheiden zou beschikken, waarover de curator volgens hem wel zou beschikken.

Aan de curator werden een aantal stukken overgemaakt, zonder dat *alle* boekhoudkundige stukken en bescheiden hem werden overgemaakt. De curator kan niet méér overleggen dan waarover hij beschikt.

Appellant verwijst ten onrechte naar artikel 54 Faill.W. in een poging om de samenstelling van de R/C te betwisten. De R/C werd in opdracht van de curator samengesteld en goedgekeurd. Er kan niet beweerd worden dat de curator de boeken onvoldoende zou hebben nagezien en gecontroleerd.

Daar waar appellant stelt dat de totstandkoming van de R/C bijzonder onduidelijk zou zijn, verwijst de curator terecht naar de goedgekeurde Jaarrekening over het boekjaar 2012 en de historiek van de verdere aangroei in het boekjaar 2013-2014 (zie hoger).

6.

Appellant erkent de bindende kracht van de goedgekeurde jaarrekening, maar stelt als grief dat hieraan *achteraf* nog wijzigingen kunnen worden aangebracht. De betrokken boekhouding vertoont echter geen materiële fouten of boekingen in strijd met het boekhoudrecht, wat als enige reden een wijziging kan verantwoorden.

Het is evenwel niet omdat er verkozen werd om bepaalde toekenningen aan de zaakvoerder in R/C te boeken, dat dit in strijd zou zijn met het boekhoudrecht. Dergelijke keuzes worden gemaakt gelet op hun invloed op het resultaat van de vennootschap, op fiscaliteit, sociale bijdragen, ... zowel van de vennootschap als de zaakvoerder.

Daar waar appellant problemen heeft met de boekhoudkundige verrichtingen van het kantoor STROBBE, blijkt dat dit kantoor tussenkwam voor de periode t.e.m. het boekjaar 2012. De boekhouding vanaf het boekjaar 2013 en 2014 gebeurde door de BVBA MBF ACCOUNTANT te Hulste.

De jaarrekening voor het boekjaar 2012 werd goedgekeurd door appellant. Indien deze fouten zou vertoond hebben, had appellant de boekhouding niet mogen goedkeuren vooraleer de nodige uitleg was verstrekt en/of verbeteringen waren doorgevoerd.

7.

Appellant betwist de samenstelling van de R/C voor het boekjaar 2012. Evenwel blijkt dat de R/C zowel in de algemene rekening als in de grootboekrekening het bedrag van 58.163,42 EUR bedraagt. Er is geen sprake van enige tegenspraak.

Ten onrechte stelt appellant dat het 'loon' in 2012 uitbetaald, manifest verkeerd werd geboekt. Mogelijks werd de uitkering van gelden van de vennootschap aan appellant en zijn echtgenote ten onrechte als 'loon' omschreven, gezien blijkbaar geen van beide werknemer was van de vennootschap, evenwel heeft dit geen invloed op het feit dat de boeking correct gebeurde.

Het mandaat van zaakvoerder is *kosteloos*, behoudens beslissing van de algemene vergadering. Indien er - om welke redenen ook - geen *beslissing* tussenkomt om een bezoldiging uit te keren aan de zaakvoerder en er geen bezoldiging wordt uitgekeerd, is dit conform de statuten.

Niets belet dat de zaakvoerder afnames zou doen van de rekening van de vennootschap en dit in de R/C in te schrijven. De curator heeft (in de stukken hem door de zaakvoerder overhandigd) geen beslissing van de algemene vergadering aangetroffen die de bezoldiging van de zaakvoerder goedkeurt, terwijl de statuten van 30 juni 2008 bepalen: "*de algemene vergadering mag aan de zaakvoerder(s) vaste of veranderlijke bezoldigingen of vergoedingen toekennen, op de algemene kosten te verhalen. De vaststelling van deze bezoldiging of vergoedingen zal ieder jaar gebeuren ter gelegenheid van de jaarvergadering*".

Zelfs in de optiek van appellant waarbij hij beweert dat er geen formele beslissing van de jaarvergadering noodzakelijk is omtrent de bezoldiging van de zaakvoerder en dat de goedkeuring van de jaarvergadering zou volstaan, dan nog ligt er geen enkel bewijs voor. In geen enkele goedgekeurde jaarrekening wordt er immers aan de zaakvoerder een

PAGE 01-00000881742-0007-0010-01-01-4

bezoldiging toegekend.

Ten onrechte wordt gesteld dat de jaarvergadering over het boekjaar 2013 niet kon plaatsvinden gelet op het tussengekomen faillissement. De statuten bepalen dat de jaarvergadering gehouden wordt de tweede maandag van mei om 11 uur, terwijl het faillissement dateert van 8 juli 2014. Niets belette appelland hiervóór de jaarvergadering conform de statuten te houden op 13 mei 2014.

Er ligt geen goedgekeurde beslissing van de jaarvergadering voor, noch ligt er een goedgekeurde jaarrekening voor waarbij een bezoldiging werd toegekend, zodat de door appelland beweerde afspraak inzake een bezoldiging van 1.750,00 EUR per maand niet kan weerhouden worden.

Van de bewering dat er sociale bijdragen werden betaald, ligt al evenmin enig bewijs voor. Mevrouw SPAENS was geen werknemer van de vennootschap. Blijkbaar werden door de zaakvoerder gelden afgenomen van de vennootschap en deze aangemerkt als 'loon Nele'. Dit wordt in de balans omschreven als 'toekenningen'. Dergelijke geldafnames werden terecht op R/C geboekt.

8.

Appelland verwijst naar boekingen voor 9.807,45 EUR in het boekjaar 2012, waarvan hij erkent dat de afhalingen effectief gebeurden, maar hij werpt op dat er geen omschrijving of verantwoording werd gegeven. Enige materiële vergissing omtrent deze bedragen (opgenomen in de goedgekeurde jaarrekening 2012) wordt niet bewezen.

De afname van de gelden door appelland wordt niet betwist, enkel ontbreekt volgens hem de verantwoording. Bij de opmaak van de boekhouding is het echter voldoende dat vastgesteld wordt dat deze bedragen door de zaakvoerder persoonlijk werden afgenomen om deze in R/C te boeken. Het is aan de zaakvoerder om aan te tonen waarom deze afnames niet in R/C konden geboekt worden. Ook dit argument faalt.

9.

Dirk DELEU heeft als vertegenwoordiger van zonnepanelen voor appelland gewerkt. Hij werd als werknemer ingeschreven en ontving hiervoor een loon. De lonen werden correct geboekt. Dat appelland als zaakvoerder die de betalingen uitvoerde (betalingen die geen loon of kostenvergoeding uitmaakten gezien deze niet op de loonfiches werden vermeld), thans de curator sommeert om de detail van deze uitbetaling op te geven, kan niet worden gevolgd.

De zaakvoerder is best geplaatst om verantwoording te verschaffen. Blijkbaar werden aan Dirk DELEU in 2011 bepaalde voordelen verschaft door de zaakvoerder. Er werd

blijkbaar geoordeeld om deze voordelen niet op de loonfiche te vermelden. Er kunnen allerhande redenen hiervoor aan de basis liggen. Ook deze boekingen maken evenwel deel uit van een goedgekeurde jaarrekening.

10.

M.b.t. de kosten van advocaat DEROUCK blijkt nergens uit dat deze ten laste van de vennootschap moesten vallen. Het kan evengoed om een privé schuld gaan. Appellant moet het tegenbewijs leveren, waarin hij niet slaagt.

11.

Appellant stelt inzake de jaarrekeningen van 2013-2014 dat er geen goedgekeurde jaarrekeningen voorliggen. Hij was - als zaakvoerder- zelf verantwoordelijk voor het feit dat geen algemene vergadering tussenkwam en de jaarrekening niet werd goedgekeurd conform de statuten.

Dat 15.304,77 EUR ten onrechte in R/C werd geboekt, toont appellant niet aan. Gezien deze gelden niet in de kas van de vennootschap terecht kwamen, konden ze ook niet op de kasrekening geboekt worden.

De vordering lastens appellant kan niet gecompenseerd worden met een eventuele schuldvordering van mevrouw SPAENS op de vennootschap. Zij diende hiervoor aangifte van schuldvordering in te dienen.

Appellant bewijst zijn vordering op de vennootschap tot het bekomen van een vergoeding/bezoldiging niet. Willekeurige rekeninguittreksels, zonder dat dit een volledig overzicht van de uitgevoerde betalingen betreft, hebben geen bewijswaarde (stuk 12 curator). Betalingen gebeurden met diverse rekeningen waarvan niet alle rekeninguittreksels in het bezit van de curator zijn.

Aan de curator werden bij de plaatsafstapping de jaarrekeningen van 2010-2011-2013 overhandigd, evenals de inkomende en uitgaande facturen van 2013. Andere boekhoudkundige stukken zijn blijkbaar in het bezit van appellant gebleven. Op het verzoek van appellant om bijkomende stukken voor te leggen, wordt aldus niet ingegaan.

Er is een verbod tot compensatie ingevolge de samenloop na faillissement. Anderzijds stelt appellant zelf dat een voortdurende schuldvergelijking werd gevoerd, zodat mag worden aangenomen dat elke eventuele vordering van appellant op de vennootschap door compensatie werd vereffend.

Het hoger beroep is ongegrond.

PAGE 01-00000881742-0009-0010-01-01-4

**OM DEZE REDENEN
HET HOF:**

Rechtdoende op tegenspraak;

Gelet op art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis;

Veroordeelt appellant tot de gedingkosten van de beroepsprocedure, vereffend in hoofde van geïntimeerde q.q. op *nihil*;

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent,
ZEVEN BIS KAMER van 19 JUNI 2017.

Aanwezig:

Frank Deschoolmeester, raadsheer – wnd voorzitter
Catharina De Pauw, griffier

Catharina De Pauw

Frank Deschoolmeester

